

VATANDAŞ İLAÇ ALAMIYOR

Türkiye'de kişi başına ilaç tüketimi 1993 yılında 24 USD iken 1994 yılında 19 USD'na düşmüştür. Aynı yıllarda kişi başı ilaç tüketimi ABD' de 300 USD, Avrupa ülkelerinde ise 200 USD civarındadır. Gerek ABD gerekse Avrupa ülkeleri ile aradaki büyük fark Türk insanının sağlığına gerekli önemi göstermediği sonucunu vermemelidir !!! Çünkü çeşitli ülkelerin kişi başı milli gelirinden sağlığa ayırdıkları payları inceler isek kişi başı milli geliriden:

TÜRKİYE	% 0.80	İSVİÇRE	% 0.66
JAPONYA	% 1.37	DANİMARKA	% 0.50
ABD	% 1.40	İNGİLTERE	% 0.61
HOLLANDA	% 0.64		

oranında sağlık harcaması yaptıklarını görüyoruz. Türk insanı da diğer gelişmiş ülkeler oranında sağlık harcaması yapmaktadır. Buradaki temel sorun Türkiye'de kişi başı milli gelirin çok düşük olmasıdır. Yani az gelişmişliktir. Türk ekonomisinin getirmiş olduğu gelir, gelişmiş ülkeler düzeyinde olsa idi Türk halkıda kişi başı ilaç tüketimini de gelişmiş ülkelerdeki insanlar gibi 200 - 300 USD düzeyine çıkarabilecekti. İnsanların, sağlık hizmetlerinden yeterince faydalanmalarını sağlamak için ekonomik göstergelerin düzeltilmesinin gerekli olduğunu unutmamalıyız.

Oysaki Türkiye'de ekonomik göstergeler kötü gittiği için ilaçtan faydalanma düzeyide sürekli düşmektedir. Türkiye'de yaşayan bir insan;

1993 yılında kişi başına yıllık milli gelir ile 2900 adet Aspirin veya 85 adet antibiyotik alabilmekteydi. Bu durum 1995 yılına gelindiğinde 2300 Aspirin veya 65 adet antibiyotik alabilmektedir. Son iki yılda halkın sağlığı alanında fakirleşme oranı % 21 - 22 civarındadır.

Aynı zaman zarfında Türkiye'deki bir eczacı;

1993 yılında bir günlük ortalama cirosu ile 400 Aspirin veya 12 adet antibiyotik alabilirken, 1995 yılında bu durum 300 Aspirin veya 9 adet antibiyotik alabilmektedir.

Serbest eczanelerin son iki yılda pazar payının daralması da % 25 tir. Ekonomik göstergelerin bozulması sonucu Türk halkı ile eczanelerin ilaç alma kapasiteleri yaklaşık 1/4 oranında azalmıştır. Bu büyük azalma ile HALK İLAÇ ALAMAZ, ECZACI İLAÇ SATAMAZ duruma düşmüştür. DİE'nin 1992 yılındaki araştırması ile nüfusun % 20'sinin milli gelirin yarısını elde ederken % 80'ide kalan yarıyı paylaşmaktadır. Bu çarpık paylaşma ile halkın ilaç almama durumu tabana daha da olumsuz yansımaktadır.

Bu gerçeklerden yola çıkarak sağlık alanında reform yapabilmek için ilk önce temel ekonomik göstergelerin düzeltilmesi gerekmektedir.